

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010599
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422010599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného J. C., pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. mája 2023 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/99/2022 zo dňa 25. januára 2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušuje rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/99/2022 zo dňa 25. 01. 2023 vo výroku o treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

odsudzuje

obžalovaného J. C., nar. XX. XX. XXXX v P., W. oblasť, K. republika, trvale bytom F. XX, W. oblasť, K. republika, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

podľa 355 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l), n), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/99/2022 zo dňa 25. 01. 2023 bol obžalovaný J. C. uznaný za vinného zo spáchania zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 02. 08. 2022, v presne nezistenej dobe medzi 02:00 a 04:00 hodinou, na bližšie neupresnenom mieste v E., v širšom okolí mesta J. (J.), v teréne v blízkosti štátnej hranice so J., na pokyn doteraz nezistenej osoby ako vodič dodávkového motorového vozidla značky CITROEN typ D. 2.8 HDI XXLH, evidenčné číslo MPZ CZ XAAXXXX, VIN: R bielej farby, mal za odplatu vo výške 500 EUR, nedovolené prepraviť z územia E. do Slovenskej republiky na nezistené miesto, umožnil nastúpiť do dodávkového vozidla devätnástim osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, menovite 1. Q. P. I., narodená XX.XX.XXXX, žena, 2. E. P. I., narodený XX.XX.XXXX, muž, 3. J. E. U., narodený XX.XX.XXXX, muž, 4. X. I. AI - P., narodený

XX.XX.XXXX, muž, 5. I. J. U., narodený XX.XX.XXXX, muž, 6. X. I. Al - I., narodený XX.XX.XXXX, muž, 7. O. J. Al - F., narodený XX.XX.XXXX, muž, 8. Z. I. U., narodený XX.XX.XXXX, muž, 9. I. U. U., narodený XX.XX.XXXX, muž, XX. I. O. I., narodený XX.XX.XXXX, muž, XX. F. C. U., narodený XX.XX.XXXX, muž, XX. J. F. I. I., narodený XX.XX.XXXX, muž, XX. E. M., narodený XX.XX.XXXX, muž, XX. U. Al I., narodený XX.XX.XXXX, muž, XX. E. Al Z., narodený XX.XX.XXXX, muž, XX. L. U., narodený XX.XX.XXXX, muž, XX. E. U., narodený XX.XX.XXXX, muž, XX. S. Al I., narodená XX.XX.XXXX, žena, XX. A. Al J., narodený XX.XX.XXXX, muž, všetci štátni občania J. arabskej republiky bez cestovných dokladov, následne tieto osoby prepravil z E. na územie J. republiky cez cestný hraničný priechod B. - Q., pričom dňa XX. XX. XXXX v čase o XX:XX hodiny bolo dodávkové motorové vozidlo E. CZ XAAXXXX na diaľnici R1 na XXX kilometri v smere od mesta W. nad U. do mesta W. zastavené predpísaným spôsobom hliadkou Z. oddelenia Policajného zboru W., kedy vodič obžalovaný J. C. na výzvu príslušníka Policajného zboru otvoril nákladový priestor dodávkového vozidla, kde sa nachádzalo devätnásť vyššie uvedených osôb - občanov J. arabskej republiky bez cestovných dokladov, kontrolou devätnásť osôb zo J. arabskej republiky bolo zistené, že nemajú oprávnenie vstúpiť na územie Slovenskej republiky, nakoľko nepredložili žiadne platné cestovné doklady s udelenými platnými vízami.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 355 ods. 3, § 36 písm. j), l), n), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci - 1 ks mobilný telefón zn. iPhone model 12 PRO 256GB šedej metalizovanej farby s priesvitným silikónovým krytom, dotykový, IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX, S/N: C PIN 0001, 1x SIM karta č. XXXXXXXXXXXXXXXX, 1 ks SIM /SIM2/ zahraničného telekomunikačného operátora „VODAFONE CZ“, sériové číslo /ICCID/: XXXXXXXXXXXXXXXX, bez PIN kódu ku SIM karte, bez príslušenstva, 1 ks SIM /SIM3/ zahraničného telekomunikačného operátora „TESCO mobile“, sériové číslo /ICCID/: XXXXXXXXXXXXXXXX, bez PIN kódu ku SIM karte, bez príslušenstva, pričom vlastníkom prepadnutej veci sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stal štát.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne v podstate tým, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby priznal už v prípravnom konaní a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, pričom z listinných dôkazov je zrejmé, že doposiaľ bol bezúhonnou osobou, nebol súdne trestaný, dokonca nemá ani záznam v evidencii priestupkov. Taktiež má dobré hodnotenie z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica. Ďalej poukázal na to, že má 3 poľahčujúce okolnosti, pričom žiadnu, preto sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby znižuje o 1/3. Okresnému súdu vytyka postup pri ukladaní trestu v zmysle § 39 ods. 4 Trestného zákona, a podľa jeho názoru vzhľadom na okolnosti prípadu a jeho osobné pomery bolo možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, teda ukladať mu trest aj pod dolnú hranicu ustanovenú Trestným zákonom, a to aj s poukazom na vojnový stav na území jeho vlasti. S poukazom na uvedené preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám tak, že mu uloží miernejší trest.

Písomné odôvodnenie odvolania zaslal súdu aj samotný obžalovaný, v ktorom v podstate uviedol, že uložený trest sa mu zdá neprímerane prísny, doposiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkovo riešený. K spáchaniu trestného činu bol donútený pod hrozbou násillia, skutok spáchal v dôsledku nedostatku vedomostí, skúseností, ako aj núdze, ktorú si sám nespôsobil. Ďalej poukázal na vojnový stav v jeho rodnej krajine, kde má aj povolávací rozkaz, preto najvhodnejším trestom pre neho by bolo vyhostenie. Taktiež poukázal na poľahčujúce okolnosti v jeho prospech, že spolupracoval s políciou a nekládol žiadny odpor pri zatýkaní a na výsluchu uviedol všetky fakty, ktoré mu boli známe a na výzvu policajta aj dobrovoľne vydal mobilný telefón s PIN kódom. Záverom uviedol, že za spáchaný skutok nedostal od nikoho, ani od objednávateľov, ani od prepravovaných osôb žiadnu finančnú odmenu. Preto požiadal, aby mu krajský súd uložil miernejší trest.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný tak vo výroku o vine, ako aj výroku o treste, pričom poukázal na to, že obžalovanému bol uložený

trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a takýto trest považuje za dostatočný. Odvolanie obžalovaného preto považuje za nedôvodné a navrhol, aby ho krajský súd zamietol.

Obhajca obžalovaného v rámci verejného zasadnutia zotrval na podanom odvolaní, pričom trest považuje za neprímeraný a prísny a preto požiadal, aby krajský súd podanému odvolaniu vyhovel.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca, k veci dodal, že ľutuje, čo spáchal, už v živote by sa nedopustil trestnej činnosti. Vo väzbe si uvedomil veľa vecí a chce viesť riadny život ako mladý človek, aj kvôli svojej rodine, ktorá teraz prežíva zlé časy na Ukrajine. Keď bol na slobode, pracoval na stavbách, ale potom bol výpadok roboty a zostal bez práce. Do toho prišla vojna a on sa snažil pomôcť rodine, tak našiel ponuku na internete a nevedel, k čomu to až povedie. Stalo sa to, ľutuje to a požiadal súd, aby mu uložil čo možno najnižší trest. Chcel by ísť domov, ak by to bolo možné a dostal by podmienku, má aj prísľúbenú prácu v autoservise v Bratislave, je vyučený automechanik.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd prijal, a ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto ani krajský súd výrok o vine nepreskúmaval.

Čo sa týka výroku o treste, krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov je neprímerane prísny. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Prímeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, teda pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pri ukladaní trestu krajský súd v prípade obžalovaného prihliadol na tri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t.j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Krajský súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol na okolnosti prípadu, keď obžalovaný spáchal trestný čin formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, pričom v jeho prípade išlo o vodiča motorového vozidla, ktorý prevážal migrantov

na základe pokynov od iných osôb, ktoré sa podieľali na páchaní trestnej činnosti. Súd taktiež prihliadol na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ viedol riadny život, nedopustil sa žiadne trestnej činnosti, ani nespáchal žiadny priestupok, preto krajský súd dospel k záveru, že pri ukladaní trestu obžalovanému je možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, a preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Takýto trest je potom na ochranu spoločnosti, nápravu páchatela, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, pričom dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu a zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho krajský súd na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom výrok o uloženom treste prepadnutia veci zostal týmto rozhodnutím nedotknutý.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.